

Stockholm, den 29 juli 1763

Ankom den 4 augusti, 1763

Besvarat den 6, samma månad

Min Käre Far

Fast jag fortfarande har lite känning
av min senaste bedrövlige sjukdom
är jag tvungen att samla mina
krafter så att jag kan sända ett brev
till käre far och be om en stor ynnest.

sid 2

Jag hoppas att den ömhet käre far
känner för mig gör att han inte avvisar
mig och det som nu ligger mig närmst om hjärtat
under mina sorgliga omständigheter.
Jag är ju gudskelov genom den högstes nåd
bättre, såtillvida att jag återfått känslan och
rörelseförmågan i armen och handen. Benet
och foten är fortfarande så förlamade att
jag har svårt att gå och kan bara ta mig ur
sängen och sitta i stolen. Allt som oftast känner
jag stick och sprittningar i benet.

sid 3

Under hela min sjukdomstid,
vilken, gud vet, har varit nog så svår, har jag
tålmodigt fogat mig i vad Gud har utsatt mig
för. Jag har hållits uppe i hopp om att snart
bli så bra att jag skulle kunna krama om mina
kära föräldrar. Jag har gjort alla förberedelser för
resan, med min sjukdom i åtanke, men nu har jag
till min stora besvikelse förlorat allt hopp sedan
Professor Ackrell sagt till mig rent ut att han inte vill
ta på sitt ansvar att låta mig resa.

sid 4

Jag vet således inte vad jag skall göra eller
hur jag ska ordna det för mig. Utöver bedrövelsen
att inte träffa mina kära föräldrar så skulle
jag sakna min bror, som är min enda tröst och den
ende som kan hjälpa mig med vad jag behöver.
Jag är ju långt ifrån mina kära föräldrar och
förutom honom är jag nästan helt utan släkt och
vänner. Käre far, som under alla mina plågor

sid 5

och otrevligheter alltid lindrat min oro genom sin ömhet
och tillgivenhet, gör mig nu en stor ynnest. Låt min bror
få stanna hos mig och inte lämna mig när jag som mest
behöver honom. Jag hoppas verkligen att käre far inte

på något sätt är missnöjd eller förargad över att min bror fram tills nu har dröjt med sin resa. Det skulle göra mig mycket ledsen, eftersom som jag är den enda orsaken till detta. Jag har ju bett honom ha medlidande med mig och inte

sid 6

lämna mig övergiven. Jag förtröstar på min käre fars vanliga välvilja och ber allra ödmjukast att käre far inte tar illa upp för att jag vågat be honom om detta, vilket Professor Ackrell också tillstyrkte. Käre far, var inte förvånad över ett så dåligt och förvirrat brev. Men dels orkar jag inte mer och dels är jag så orolig till sinnes att jag knappast vet vad jag gör. Jag väntar nu oroligt på ett välvilligt svar från min käre far. Jag ber om min ödmjuka hälsning till min kära mor. Min bror ber om detsamma till sina kära föräldrar. Jag förblir med vördnad min käre fars ödmjuka tjänarinna och lydiga dotter.

Christina Piper